

หลักธรรมาภิบาล

มารู้จักคำว่า "ความโปร่งใส" กันเถอะ

ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การกระทำการใด ๆ ของภาครัฐทั้งในระดับบุคคลและองค์กรที่ผู้อื่นสามารถมองเห็นได้ คาดเดาได้ และเข้าใจได้ ครอบคลุมถึงทุกการกระทำที่เป็นผลจากการตัดสินใจของผู้บริหาร

การดำเนินงานทางธุรกิจ และงานสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การมีระบบงานและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน (ซึ่งจะดูได้จาก กฎระเบียบ หรือประกาศ) การมีหลักเกณฑ์ประเมินหรือการให้คุณให้โทษที่ชัดเจน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องโดยตรงไปตรงมา

ความโปร่งใสจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบความถูกต้อง และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต

รวมทั้งนำไปสู่การสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกันทั้งระหว่างผู้ปฏิบัติร่วมกันในองค์กรเดียวกัน ระหว่างประชาชนต่อรัฐไปจนถึงระหว่างคนในชาติด้วยกัน ดังนั้น ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนควรปรับปรุงกลไกการทำงานให้มีความโปร่งใส

มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อประชาชนจะได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และช่วยตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานได้

สังคมไทยได้เริ่มรู้จักคำว่า ความโปร่งใส อย่างแพร่หลายในช่วงปี 2535 ที่ท่านนายทศพร อานันท์ บันยารชุน เข้ามาบริหารประเทศ ซึ่งท่านนายทศพร อานันท์ได้ให้ความสำคัญต่อ ความโปร่งใสในการบริหารงานของรัฐบาลอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากปาฐกถาพิเศษของท่าน เรื่องความโปร่งใสและธรรมรัฐ เมื่อ 2 พฤศจิกายน 2542 ว่าสมัยผมเป็นนายกรัฐมนตรี ผมไม่มีฐานอำนาจ ไปสู่กับทหารก็ไม่ได้ ไปสู่กับกระบวนการทางการเมืองก็ไม่ได้ ผมมาตัวเปล่าและก็ได้อาศัยสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัย ที่ผมจะไปสื่อความคิด ความเข้าใจของผม วิธีการบริหารของผม แนวทางนโยบายของรัฐบาลของผม อันนั้นเป็นจุดเริ่มต้นในการบริหารงานการเมืองของประเทศชาติ

ในขณะนั้น เป็นทั้งหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต้องสื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจว่า รัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่ กำลังคิดอะไรอยู่ กำลังวางแผนอะไรอยู่ และประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลถึงแนวทางความคิด ถึงวิธีการ ถึงกระบวนการ และวัตถุประสงค์อันปลายของแนวนโยบายต่าง ๆ ในระยะนั้นจึงเกิดคำใหม่ขึ้นมา คือคำว่า โปร่งใส

